XVIII Sobota okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 17,14-20): Gdy przyszli do tłumu, podszedł do Niego pewien człowiek i padając przed Nim na kolana, prosił: «Panie, zlituj się nad moim synem! Jest epileptykiem i bardzo cierpi; bo często wpada w ogień, a często w wodę. Przyprowadziłem go do Twoich uczniów, lecz nie mogli go uzdrowić». Na to Jezus odrzekł: «O plemię niewierne i przewrotne! Jak długo jeszcze mam być z wami; jak długo mam was cierpieć? Przyprowadźcie Mi go tutaj!» Jezus rozkazał mu surowo, i zły duch opuścił go. Od owej pory chłopiec odzyskał zdrowie.

Wtedy uczniowie zbliżyli się do Jezusa na osobności i pytali: «Dlaczego my nie mogliśmy go wypędzić?» On zaś im rzekł: «Z powodu małej wiary waszej. Bo zaprawdę, powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: "Przesuń się stąd tam!", a przesunie się. I nic niemożliwego nie będzie dla was.

«Je?li b?dziecie mie? wiar? jak ziarnko gorczycy (...) nic niemo?liwego nie b?dzie dla was»

Rev. D. Fidel CATALÁN i Catalán
(Terrassa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj po raz kolejny Jezus sugerował, że miarą cudów jest miara naszej wiary: «zaprawdę, powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: “Przesuń się stąd tam!”, a przesunie się» (Mt 17,20). I tak jak zauważają Święty Hieronim i Święty Augustyn w dziele naszego uświęcania (co wyraźnie przewyższa nasze siły) dokonuje się te “przemieszczanie góry”. Dlatego też cuda dokonują się tam, i jeśli nie widzimy więcej, to dlatego, że nie pozwalamy Mu ich dokonywać z powodu naszej małej wiary.

W obliczu sytuacji zaskakującej i wyraźnie niezrozumiałej, istota ludzka reaguje na różne sposoby. Uważano, że padaczka to nieuleczalna choroba, i że cierpią ją ci, których posiadł jakiś zły duch.

Ojciec tego chłopca wyraża swą miłość do dziecka szukając całkowitego uzdrowienia, i udaje się do Jezusa. Jego działanie jest przedstawione jako prawdziwy akt wiary. Klęka przed Jezusem i zaklina wewnętrznie przekonany, że jego prośba zostanie pozytywnie wysłuchana. Sposób wyrażenia żądania jednocześnie ujawnia akceptację swego stanu i docenienia miłosierdzia Tego, który może współczuć innym.

Ten ojciec przywołuje fakt, że uczniowie nie mogli wypędzić tego demona. Ten element wprowadza odwołanie się Jezusa do małej wiary uczniów. Pójść za Nim, stać się uczniem, współpracować w Jego misji wymaga głębokiej wiary i o solidnych fundamentach, zdolnej wytrzymać przeciwności, niepowodzenia,

trudności i nieporozumienia. Wiary, która jest skuteczna, ponieważ jest mocno zakorzeniona. W innych fragmentach ewangelicznych, sam Jezus Chrystus ubolewa nad brakiem wiary swoich wyznawców. Zwrot «nic niemożliwego nie będzie dla was» (Mt 17,20), z całą mocą zaznacza wagę wiary w naśladowaniu Mistrza.

Słowo Boże stawia przed nami refleksję na temat jakości naszej wiary i sposobu w jaki ją pogłębiamy, i przypomina nam tą postawę rodzica, który podchodzi do Jezusa i błaga z głębi miłości w swoim sercu.